

PÍSEK

TURISTICKÉ CÍLE

www.pisek.eu

Turistické informační centrum Písek

Velké náměstí 1/24, 397 01 Písek

Telefon: +420 602 771 596

E-mail: infocentrum@pisek.eu

FB @infopisek

Provozní doba: denně 9–17 h (pauza 11:30–12 h),
v červenci a srpnu 9–18 h

Poskytované služby:

- turistické informace
- vyhledávání dopravních spojení
 - prodej suvenýrů
- kopírování, skenování, tisk
 - dobíjení karet MHD
 - dobíjení baterií elektrokol
- rezervace prohlídek Písecké věže
 - prodej Turistické karty hosta
- půjčování klíčů od vojenského hřbitova

www.pisek.eu

<https://kalendarium.piseckem.cz>

POZNEJ PÍSEK...

MĚSTO KRÁLOVSKÉ

Roku 1243 datoval král Václav I. jednu ze svých listin „aput Pezch“, tedy u Písku nebo v Písku. Jako opevnění královské město s hradem vybudoval Písek král Přemysl Otakar II. (1253–1278). Svou přízní jej poctili další panovníci z rodu Přemyslovců, Lucemburků, pánů z Poděbrad, Jagellonců i Habsburků. Písek při svém rozvoji těžil z četných výsad a privilegií. Královskou minulost dodnes symbolizuje štítek s českým lvem ve znaku města.

MĚSTO HORNICKÉ

Důvodem k vzniku osady a pozdějšího města Písku bylo mimo jiné mimořádné bohatství pootavských rýžovišť zlata. Od konce 13. století k rýžování přibyla těžba hlubinná. Stejně jako kopečky vyrýžovaného materiálu při březích toků, tzv. „sejpy“, dokládají první ze způsobů dobývání zlata, tak šachty na řadě míst dodnes podávají svědectví o dávné hornické tradici.

MĚSTO HUSITSKÉ

Písek se v husitské době přiklonil k táborské straně a přes tři desetiletí nerespektoval královskou moc. V srpnu 1419 byl vypleněn dominikánský klášter; o rok později zde měl hlavní stan Jan Žižka. Pravděpodobně tu byly jako první postaveny kádě ke shromažďování cenností. Stálé sídlo tu měl Mikuláš z Pelhřimova (zvaný Biskupec), jediný biskup táborského duchovenstva.

MĚSTO KRAJSKÉ

Od dob vrcholného středověku byl Písek hlavním městem rozsáhlého Prácheňského kraje, jehož název pochází od předchozího správního centra na hradu Práchni u Horažďovic. Po polovině 19. století došlo k přejmenování na Písecký kraj. Tato důležitá část Království českého zaujímal zhruba povodí řeky Otavy.

MĚSTO NAD OTAVOU

Město Písek je neodmyslitelně spjato s řekou Otavou. Staří Keltové jí říkali „Bohatá“ pro zlatonosný písek a hojnost ryb či perlorodek. Písek je největším sídlem na Otavě, které se říkávalo „Písecká“. Její proud také poháněl mlýny a pluly zde vory. Města v Pootaví dnes spolupracují na projektu podporujícím cestovní ruch v Pootaví s názvem Otava.fun.

MĚSTO V MOŘI LESŮ

Písecké lesy, původně součást zdejší královské domény, se na počátku 16. století staly majetkem města, které koupilo písecký královský hrad s četnými statky, jež k němu náležely. Z českých měst vlastní Písek vůbec nejvíce ploch lesních porostů. Jejich příměstské partie se proměnily v úpravné lesoparky s řadou stezek nabízejících aktivní odpočinek v přírodě.

MĚSTO ŠKOL A STUDENTŮ

Na slávu zdejšího humanistického školství z 16. století navázalo roku 1778 gymnázium, roku 1860 česká vyšší reálka a později další střední školy: rolnická škola, vyšší dívčí škola, lesnická škola, obchodní akademie, průmyslová škola, dnes též Filmová akademie Miroslava Ondříčka. Školská obec se výrazně podílí na intelektuální tváři i koloritu města.

JIHOČESKÉ ATÉNY

U zrodu této přezdívky stálo jak rozvinuté školství, tak celková kulturní úroveň Písku daná prací zdejších institucí (1841 veřejná knihovna, 1884 muzeum), divadelních a hudebních spolků, tradicí zdejšího časopisectví (1858 Poutník od Otavy) i zásluhami jednotlivců, kteří zde žili a působili (Adolf Heyduk, August Sedláček, Otakar Ševčík a řada dalších).

PENZIONOPOLIS

Jako příjemné místo k bydlení lákal Písek již od konce 19. století zámožné penzisty, aby zde prožili klidné stáří. Význam této přezdívky dále posílily četné letní byty, penziony a hotely. Po roce 1989 město postupně prošlo rozsáhlými obnovami a Písek je považován za jedno z nejlepších míst k životu v zemi, které se o své pohodlí rádo podělí i s návštěvníky.

KAMENNÝ MOST

Nejstarší dochovaný most v České republice je národní kulturní památkou. Přesná léta jeho budování neznáme, nicméně kamenické značky poukazují na písecko-zvíkovskou stavební huť a výstavbu ve druhé polovině 13. století. Dílo z povltavské žuly dnes spočívá na sedmi obloucích, měří přibližně 110 m a je široké 6,25m. Původně most chránily věže na obou březích, levobřežní se zřítily při povodni r. 1768, druhá byla stržena r. 1825. Na mostě se nacházejí kopie barokních sousoší – Kalvárie, sv. Jan Nepomucký s anděly, sv. Anna Samotřetí a sv. Antonín Paduánský.

Most přečkal řadu povodní (např. v letech 1544, 1768, 1940, 1954). V 50. letech byl zesílen pro případ vojenského nasazení a rovněž rozsáhlé opravy v 90. letech pomohly zachovat jeho strukturu před „tisíciletou“ vodou v roce 2002. Lidově nazývaný „Starý“ nebo „Jelení“ most (dle pověsti o jelenu, jenž jako první most přeběhl) nyní slouží pouze pěším a je dějištěm tradičních akcí, jako jsou jarní či svatomartinské slavnosti.

SOCHY Z PÍSKU

Sochy jsou hravým odkazem na historii města, které bylo založeno pro ochranu rýžovišť zlatonosného písku z řeky Otavy. Projekt stavby obřích pískových soch vznikl v roce 2007, kdy sochař František Bálek se svými studenty postavil první díla na náplavce pod Kamenným mostem. Od té doby se akce koná každoročně; tvůrci pracují v květnu a vernisáž probíhá během festivalu Pískoviště. Na stavbu jedné třímetrové sochy se spotřebuje kolem 12 tun jemného písku; do materiálu se přidává pouze voda. Díky technice hutnění a povrchové úpravě díla vydrží socha po vyschnutí i proměnlivé počasí. Mezi pravidelnými autory najdete Josefa Faltuse, Jiřího Kašpara či Mariana Maršálka. Každý ročník nese vlastní téma – od pohádek přes výroční kapitoly města až po současné motivy (např. 2007 Pohádka, 2013 770 let Písku, 2024 Voroplavba, 2025 Svoboda). Každoročně přicházejí inovace projektu jako osvětlení soch, příběhy, animace a umístění na různých místech obou nábřeží. Výstava obvykle trvá až do začátku adventu, pokud stav soch neovlivní velké vody (což se stalo např. v r. 2013 nebo 2024).

■ náplavka řeky Otavy v Čechově ulici u Kamenného mostu

KRÁLOVSKÝ HRAD & PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Založení města doprovázela také stavba královského sídla z příkazu Přemysla Otakara II. Z původně čtvercové stavby se třemi věžemi, hradbami a příkopem se dodnes dochovalo pouze západní křídlo s parkánem nad Otavou. Od roku 1509 hrad patří městu. V polovině 19. století byl zachráněn před zbouráním a od roku 1902 v něm sídlí Prácheňské muzeum, zachycující regionální historii, přírodu a tradice. Mezi nejnavštěvovanější expozice patří gotický Rytířský sál s kopiemi fresek z roku 1479, oddělení věnované zlatorudnému mlýnu, lapidárium s originály soch z Kamenného mostu a akvária s rybami místních vod. V galerijních prostorách probíhají pravidelné výstavy výtvarného umění; muzeum také pořádá přednášky a vzdělávací akce pro školy. Expozice inovované po rekonstrukci si vysloužily ocenění Evropské muzeum roku 1996, další obnova expozic je nyní plánována. Díky své poloze v centru města a bohatým sbírkám je hrad nejen historickou dominantou, ale i živým centrem místní kultury.

■ Velké náměstí 114 | www.prachenskemuzeum.cz

PAMÁTNÍK ADOLFA HEYDUKA

Dům básníka Adolfa Heyduka v Tyršově ulici je památkou jedné z nejvýraznějších postav české poezie. Novorenesanční stavba z roku 1900 podle návrhu Jana Kouly zaujme sgrafitovou výzdobou s motivy Pegase a zpěvné labutě, symboly básnické fantazie „pootavského slavíka“. V prvním patře se dochoval téměř intaktní interiér Heydukova bytu: společenský pokoj, jídelna a pracovna s bohatou knihovnou. Mezi kuriozity prohlídky patří malovaná porcelánová toaleta. Dům hostil řadu významných osobností – většinu literátů počátku 20. století a také prezidenta T. G. Masaryka. Z manželství s Emilií Reinerovou, o 23 let mladší ženou, se narodily dvě dcery, které však bohužel zemřely v raném věku. Paní Heyduková dům později odkázala městu a od roku 1937 zde funguje básníkův památník. Objekt vlastní Prácheňské muzeum; probíhají tu komentované prohlídky i literární pořady. Další plánovaná rekonstrukce má zajistit ochranu dochovaných interiérů.

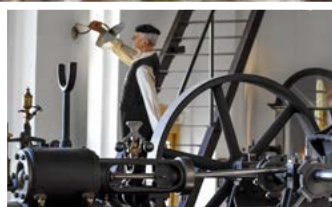
■ Tyršova 438 | www.prachenskemuzeum.cz

SLADOVNA

Sladovna na nábreží Otavy pochází z let 1862–1864. Původně zde měšťané vyráběli slad pro místní pivovary, výroba skončila v roce 1973 a budova poté dlouho chátrala. Po roce 2000 ji město začalo proměňovat v unikátní „galerii hrou“, živé místo plné umění pro děti a jejich dospělé. Dnes je největší svého druhu v ČR. V rozlehlých prostorách najdete interaktivní, prožitkové a vzdělávací expozice. Mezi stálými instalacemi vynikají Mraveniště, Pilařiště a Animárium; další výstavy se sezónně obměňují a lákají k opakovaným návštěvám. V Malé galerii se pořádají výstavy moderního umění se vztahem k regionu. V celém objektu probíhají výtvarné ateliéry, programy a dílny rozvíjející fantazii. Sladovna je členem mezinárodní asociace Hands On! a Nové sítě, v květnu pořádá festival dětské radosti Pískoviště. Vstup do expozic je možný dvěma průchody z Velkého náměstí. Program probíhá v časových blocích, doporučujeme rezervaci. Ze strany od řeky láká k návštěvě kavárna s letním posezením nad Otavou.

■ Velké náměstí 113 | www.sladovna.cz

MĚSTSKÁ ELEKTRÁRNA

Nejstarší veřejně fungující vodní elektrárna v Čechách vznikla přestavbou původního Podskalského mlýna. Po úspěšné demonstraci Františka Křižíka, který 23. června 1887 osvětlil centrum Písku obloukovými lampami, byla v objektu roku 1888 instalována tři dynama a po zkušebním provozu byla elektrárna oficiálně spuštěna 31. srpna 1888. Původní pohon vodním kolem nahradily v roce 1901 dvě Francisovy turbíny. Strojní vybavení je od roku 1991 chráněno jako kulturní památka. Po rozsáhlé rekonstrukci v 90. letech elektrárna znovu dodávala proud do sítě a od roku 1997 fungovala i jako technické muzeum. Dnes je objekt před další obnovou a pro návštěvníky se příležitostně pořádají komentované prohlídky s odborníky z Prácheňského muzea. Zastupitelstvo města schválilo revitalizační projekt podle studie Ing. arch. Jana Boučka, jehož cílem je vrátit areálu podobu z počátku 20. století. Navržené využití expozic a kulturních prostor prochází celým areálem včetně budovy na přilehlém ostrůvku pod jezem.

■ V Podskalí 2537 | www.prachenskemuzeum.cz

MĚSTSKÉ HRADBY & PUTIMSKÁ BRÁNA

Současně s budováním města vznikl souvislý prstenec hradeb s hradebním příkopem, jehož západní úsek nahrazovala řeka Otava. Do města vedly tři brány strážené mohutnými věžemi: u mostu Pražská (Dolní), na opačné straně Budějovická (Horní) a v jihozápadní části Putimská. Po staletí bylo opevnění udržováno, avšak v 19. století ztratilo vojenský smysl a bylo postupně bouráno.

Zřetelné zbytky hradeb lze nalézt podél promenády nad řekou, naproti poště (okrouhlá bašta zv. „Baba“), v Komenského ulici, v Budovcově ulici (půlkruhová bašta), a na Bakalářích je k vidění půdorys hradeb v moderní dlažbě. Nejzachovalejší je jihozápadní úsek, kde je zpřístupněn gotický hradební příkop a na dochované baště vlaje písecký městský prapor v barvách modré a žluté. Bohužel zde již nestojí

brána proslulá díky znárodnělé studentské písni „Když jsem já šel tou Putimskou branou“ – věž nad branou zmizela už v roce 1812, brána samotná byla zbořena v roce 1836.

DOMOVNÍ ZNAMENÍ

Ve středověku domy neměly popisná čísla — ta se v Písku objevila až po roce 1770. Místo nich sloužila k orientaci domovní znamení: malované motivy, sgrafita, plastické reliéfy nebo skutečné předměty připevněné na fasádě. Znamení připomínala jméno majitele, jeho řemeslo či důležitou událost, často byla i dekorací a záležitostí cti obyvatel domu.

Písek si zachoval značné množství těchto památek. Výrazné je znamení domu U Slona naproti Kamennému mostu – klasicistní stavba z počátku 19. století, jejíž zahrada dnes hostí kulturní akce. Na Velkém náměstí najdete domy U Zlaté lodi, U Svaté Anny, U Třech korun, U Zlatého zvonu nebo U Bílého lva. Další příklady se skrývají na Drlíčově (U Bílého beránka, U Stříbrných denárů) i v ulici Fráni Šrámka, kde mj. najdete domy U Zlaté koule a U Koulí, které oba zdobí dělostřelecké koule nalezené při bourání Putimské brány.

KOSTEL NAROZENÍ PANNY MARIE & PÍSECKÁ VĚŽ

Raně gotické trojlodí bylo vystavěno ve druhé polovině 13. století, jeho interiér skrývá románské i gotické nástěnné malby. Po požáru v 16. století byly na severní straně renesančně upraveny štíty. V letech 1741–1743 byla při jižní straně přistavěna barokní kaple sv. Jana Nepomuckého, která obsahuje dobovou vedutu Písku a z venkovní strany sochu světce. Po architektonických úpravách J. Mockera na konci 19. století zdobí kostel novogotický mobiliář. Z postranního oltáře byla v roce 1975 odcizena tzv. Písecká Madonna — původní dílo z 14. století dnes v interiéru nahrazuje replika obrazu patronky města.

Monumentální věž kostela vystavěl po r. 1489 mistr Mikuláš Písecký, aby sloužila jako městská hláska. Dnešní ochoz a báň sahající do výšky 71 m pocházejí z roku 1757. Věž je zpřístupněna veřejnosti — výstup po 210 schodech vede kolem zvonů a obydlí věžného s hodinovým strojem a černou kuchyní na galerii ve výšce cca 42 m s rozhledem na město, Písecké hory a Šumavu (prohlídky s průvodcem; doporučuje se rezervace).

■ Bakaláře | www.pisek.eu/vez

HOTEL DVOŘÁČEK

Monumentální novorenesanční stavba byla postavena v r. 1899 na místě středověkých hradeb poblíž odstraněné Budějovické brány. Na přelomu století se jednalo o nejluxusnější ubytování na jihu Čech. Přímo v hotelu působila od roku 1907 škola světoznámého houslového pedagoga Otakara Ševčíka. Původně nesl okázalý název „Dvořáčkův hotel u arcivévody Františka Ferdinanda“, po roce 1918 zjednodušeně „Hotel Dvořáček“ a mezi lety 1960–1994 se jmenoval „Interhotel Otava“.

Fasádu mezi prvním a druhým patrem zdobí pás s jedenácti sgrafity z dějin města a okolí podle návrhů národního malíře Mikoláše Alše provedených Josefem Bosáčkem. Mezi motivy najdete rýžování zlata na Otavě, rytířský turnaj 1479, Městská slavnost r. 1744 či scénu „Písečtí studenti zdraví Zvíkov“ (Aleš se prý na ní vymaloval zády k píseckým školám, kde příliš neprosplával).

■ Komenského 56

VELKÉ NÁMĚSTÍ: KLÁŠTERNÍ KOSTEL & RADNICE

V jihozápadním rohu Velkého náměstí připomíná **kostel Povýšení sv. Kříže** někdejší dominikánský klášter, který byl roku 1419 vypálen místními husitskými radikály. Po pobělohorské obnově fungoval znovu, avšak za císaře Josefa II. byl klášter definitivně zrušen. Průčelí kostela zdobí výrazná renesanční sgrafitová výzdoba z 16. století; nad levým portálem je erb dominikánů. Po zrušení kláštera a zpřístupnění kostela směrem k náměstí byla změněna jeho orientace, takže barokní hlavní oltář nyní směřuje na západ.

Radnice je dvoupatrová barokní stavba (1740–1767) se dvěma věžemi; městská správa sem přesídlila z hradu. Nad průčelím je tympanon se znakem města a alegorické sochy Spravedlnosti, Síly a Trpělivosti. Z balkonu, kde vlají písecké městské prapory, byla nedopatřením již 14. října 1918 vyhlášena republika. Každou denní hodinu z radniční věže zní zvonkohra.

Velké náměstí čeká rekonstrukce, která přinese modernizaci veřejného prostoru.

■ Velké náměstí 114

ALŠOVO NÁMĚSTÍ & MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Alšovo náměstí, původní středověké centrum života města s **mariánským morovým sousoším** z roku 1715, představuje mozaiku staveb z různých epoch. Významnou stavbou je bývalá Občanská záložna z let 1888–1889 se sgrafitovou výzdobou a malbami. Novodobou architekturu zastupuje bývalá prodejna pletářského průmyslu a protilehlá spořitelna.

Historizující část reprezentuje rozlehlá školní budova z let 1857–1859 od městského stavitele Juliuse Spiesse, s atributy vzdělání, postavou Krista na vrcholu štítu a mottem „Pojď sem synu, uč se moudrým býti“. Po dvouleté rekonstrukci se v dubnu 2019 zmodernizovaný objekt stal novým sídlem **Městské knihovny Písek**, instituce s tradicí od r. 1841. Architekt Jan Svoboda využil původní dispozici a žlutou fasádu, betonová přístavba slouží jako kanceláře a sklady knih. Výpůjční prostory jsou řešeny moderně a zároveň slouží i jako komunitní centrum. Mezi nejvýraznější změny patří uzavřený pobytový dvůr s odpočinkovou zahradou, venkovní scénou a terasou u kavárny a přednáškového sálu. Knihovna je koncipována jako pobytový prostor, ve kterém jsou vítáni i návštěvníci města.

■ Alšovo náměstí 75 | www.knih-pi.cz

UŽIJ SI UMĚNÍ

Okruh „Užij si umění v Písku“ proměňuje město v galerii pod širým nebem. Na levém břehu Otavy u Podskalského jezu najdete plastiku „Čekání na stříbrný vítr“, připomínající Fráňu Šrámka. U kostela sv. Trojice stojí kamenné plastiky včetně fotogenického „Okna“ a posezení věnované houslistovi Otakaru Ševčíkovi. V roce 2025 projekt zpestřilo školní malování na chodníku na téma „Svoboda“. Dále na Výstavišti najdete „ztracenou“ lavičku a před Kamenným mostem Poesiomat. Každoročně projekt oživují inovované obří pískové sochy na náplavce a příležitostně i na promenádě na druhém břehu. Mezi Kamenným mostem a bývalou městskou elektrárnou trasu doplňuje pítka darované Rotary clubem a lavička inspirovaná Františkem Křížíkem s drobnou figurkou, která láká kolemjdoucí, aby zvedli oči k historické lampě. Instalace okruhu se průběžně rozšiřují; informace naleznete v aktuálním letáku nebo v digitálním průvodci Smart Guide. Nenáročná trasa nabízí odpočinková místa, občerstvení a fotogenické kulisy.

MĚSTSKÝ OSTROV

Ostrov vznikl usazováním písku před velkým ohybem řeky a jeho veřejné využití se prolíná s bohatou historií: už v roce 1814 tu měli ostrostřelci střelnici s tančírnou a šenkem, v deštivém létě r. 1852 zde ztrátově účinkovala divadelní společnost J. K. Tyla a v polovině 19. století byly založeny říční lázně a městská plovárna. Město se stalo vlastníkem ostrova v roce 1876. Přístup byl dlouho zajišťován dvěma dřevěnými lávkami, které se vždy na zimu bouraly a na jaře opět stavěly. Teprve v roce 1929 byla vybudována železná lávka s betonovými pilíři.

Výletní restaurace byla otevřena v květnu 1890 a ostrov prožíval živý ruch až do poloviny 20. století. Na místě požárem zničené budovy vznikla replika hrázděné budovy a ostrov byl znovu otevřen v roce 1996. Po ničivé povodni v roce 2002 následovala rychlá obnova a od roku 2018 zde funguje designové restaurační zařízení spojené s pivovarem Dudák, včetně celoroční restaurace a ubytování. Místo nabízí také dětská hřiště a romantické vyhlídky na Písek.

■ www.restauraceostrovpipek.cz

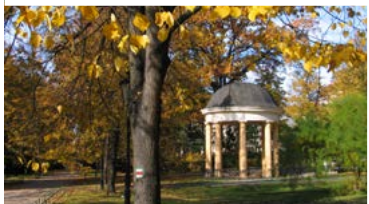
ŽIDOVSKÉ PAMÁTKY

V centru Písku mezi ulicemi Smetanovou a Soukenickou stojí pseudorománská **synagoga** s prvky inspirovanými maurskou architekturou z roku 1872. V poválečném období sloužila jako sklad; v roce 1995 byla vrácena Židovské obci v Praze. Nyní prochází postupnou rekonstrukcí a je příležitostně přístupná veřejnosti.

Za městem byl v roce 1879 založen **židovský hřbitov**, který byl vážně poškozen během 20. století, v 90. letech upraven a dnes slouží jako pietní místo. Mezi zde pohřbenými byla múza Leoše Janáčka Kamila Stösslová a básník Richard Weiner, jehož ostatky byly později přeneseny na písecký Lesní hřbitov. Areál je volně přístupný veřejnosti.

Paměť obětí holocaustu nese město i v terénu: od roku 2019 bylo položeno 22 „**stolpersteinů**“ (dlažebních kostek) před domy obětí, najdete je např. na Velkém náměstí a v ulicích Heydukova, Smetanova, Jungmannova, Prokopova a Žižkova. U ústí Nerudovy do parku roste od roku 2018 **Lípa obětím holocaustu**.

PÍSECKÉ PARKY: PALACKÉHO SADY & PIETNÍ PARK SV. TROJICE

V centru města se nacházejí dvě oázy zeleně, v nichž se prolíná příroda s historií.

Palackého sady vznikly v 19. století zasypáním městského obranného příkopu; zbytky hradeb a bašta „Baba“ připomínají staré opevnění. Park zdobí empírový Schrenkův pavilon, meteorologický sloup a několik pomníků. V centrální části parku stojí Divadlo Fráni Šrámka se svými alegorickými plastikami; na přilehlém prostranství před hudebním pavilonem zvaným „mušle“ se konají různé akce. Korzo je lemováno dřevinami – mohutnými duby, pamětními lípami aj. – a nabízí příjemné místo k setkávání i odpočinku. V Palackého sadech najdete také řadu gastronomických podniků; mezi nimi vyniká restaurace U Reinerů s tradicí od roku 1844.

Na druhém břehu řeky na místě zrušeného hřbitova se nachází **Pietní park** s dochovanými náhrobkami významných osobností a původními hraničními kapličkami. Zdejší kostel sv. Trojice z 16. století dnes slouží jako prostor pro koncerty a slavnostní akce.

LÁVKA DAGMAR ŠIMKOVÉ

Lávka podle návrhu píseckého rodáka Josefa Pleskota byla dokončena na podzim roku 2018. Technické řešení kombinuje prvky visuté i zavěšené konstrukce. Architektonický koncept pracuje s motivem „dvou šípů“: z opačných břehů se míjejí a setkávají právě na lávce. Lomená konstrukce dlouhá 140 m slouží pěším i cyklistům. Na obou stranách na ni navazují upravené úseky cyklostezky a chodníku v celkové délce přibližně 1,5 km. Nově tak propojuje lokality Hradiště a Václavské předměstí s centrem i průmyslovou zónou.

Stavba nese jméno komunisty vězněné Dagmar Šimkové — nedaleko stojí vila Marta, spojená s osudem rodiny Šimkových. Za vilou se nachází místní zajímavost: umělohmotný lyžařský svah. Dále kolem kempu vede cesta k výletní restauraci U Smetáka a podél sportovních stezek až k Ševčíkovu altánu v ohybu řeky. V těsné blízkosti lávky na levém břehu najdete moderní dětské dopravní hřiště; proti proudu na této straně se pak nachází prvorepubliková říční plovárna a dvě písecké ferraty.

ZEMSKÝ HŘEBČINEC

První hřebčinec pro chov koní pro potřeby armády vznikl na počátku 19. století ve Švantlově dvoře. O století později již nevyhovoval a v roce 1902 byl vystavěn nový areál ve volné krajině za městem. Komplex čítal 32 objektů, vedle hlavní budovy a stájí také krytou jízďárnu, kovárnu aj. na ploše 4,6 ha. Střídmý ale elegantní areál s neomítaným režným cihelným zdivem inspirovaný severoněmeckou cihlovou gotikou se zdobnými prvky baroka a secese je příkladem pozdního historismu.

Hřebčinec nepřerušil provoz ani v turbulentních obdobích 20. století a dlouhodobě dodává plemenné hřebce. Dnes hřebčinec kombinuje funkční chov s ochranou a prezentací historických prostor. Na velkém nádvoří je umístěn bronzový model plemenného hřebce Arda podle návrhu Josefa Václava Myslbeka; tento kůň posloužil umělci jako model při práci na jezdecké soše pro Václavské náměstí v Praze. Areál je od r. 2010 zapsán jako národní kulturní památka a nabízí pravidelné komentované prohlídky, jezdecké přehlídky a sezónní akce pro veřejnost i odborníky.

■ U Hřebčince 479 | www.zemskyhrebchinecpisek.cz

ÚDOLÍM ŘEKY OTAVY

Podél zlatonosné Otavy můžete z Písku putovat oběma směry. Po obou březích vedou značené pěší i cyklistické trasy. Písečtí pro svůj trénink často chodí či běhají tzv. „mostíky“ – v samotném městě řeku překlenuje osm mostů a lávek, které jsou dobrými orientačními body i možnostmi návratu, takže trasu snadno naplánujete podle chuti i kondice.

Proti proudu Otavy se vydejte podél „Smetáka“ po Čertově stezce; ta vás dovede k Zátavskému mostu a dál ke soutoku s Blanicí a do malebné Putimi.

Po proudu řeky můžete směřovat k Jiráskovu nábřeží, kde najdete několik netradičních hřišť – parkour, pumptrack, stezku pro bosou chůzi, originální dětské hřiště z živého proutí a kuličkové hřiště s ručně tvarovanými drahami a skluzavkou. Pokračujte k oblíbenému výletnímu místu U Sulana a o pár kilometrů dále k plynové lávce, která nabízí další možnost přechodu přes řeku.

Břehy jsou navíc místy lemovány skalami vyhledávanými horolezci, naleznete zde i ferraty. Řeka je také využívána pro různé druhy vodáckého sportu.

PÍSECKÉ HORY

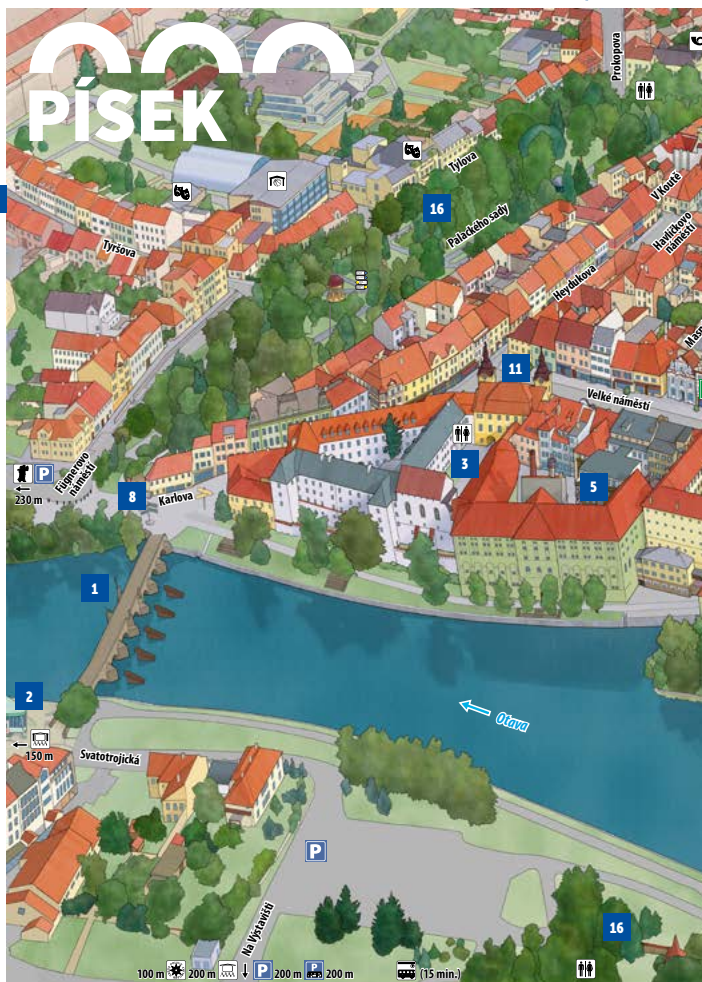
„Písek – město v moři lesů“ — slogan Jaromíra Boreckého výstižně shrnuje kouzlo spojení historického sídla s lesy Píseckých hor. Tento pás zalesněných kopců se táhne jihovýchodně od města až k Vltavě přibližně na 15 km. Kdysi královský lovecký revír a později zdroj dřeva pro pražské stavby ukrývá také stopy zlatokopecské minulosti; právě hornictví dalo této vrchovině název „hory“. Nejvyšším bodem je Velký Mehelník (633 m n. m.) s pověstným „Loupežnickým stolem“, kde nedávné mycení zpřístupnilo výhled na Šumavu.

Lesy Píseckých hor jsou majetkem města Písku a slouží jak hospodářství, tak rekreaci. Nabízejí síť značených turistických a cyklotras, naučné stezky, mufloní obůrku a atraktivní cíle, např. turistickou chatu Živec s lanovým parkem nebo celoročně otevřenou rozhlednu Jarník.

V malebném údolí nad Logry najdete výletní restauraci U Malířských.

Parkovat lze u několika výchozích bodů (U Vodáka, na Flekačkách u sídla správy lesů apod.). O letních víkendech oblast obsluhuje městská linka MHD.

- 1 KAMENNÝ MOST
- 2 SOCHY Z PÍSKU
- 3 KRÁLOVSKÝ HRAD & PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM
- 4 PAMÁTNÍK ADOLFA HEYDUKA
- 5 SLADOVNA
- 6 MĚSTSKÁ ELEKTRÁRNA
- 7 MĚSTSKÉ HRADBY & PUTIMSKÁ BRÁNA
- 8 DOMOVNÍ ZNAMENÍ
- 9 KOSTEL NAROZENÍ PANNY MARIE & PÍSECKÁ VĚŽ
- 10 HOTEL DVOŘÁČEK

- 11** VELKÉ NÁMĚSTÍ: KLÁŠTERNÍ KOSTEL & RADNICE
- 12** ALŠOVO NÁMĚSTÍ & MĚSTSKÁ KNIHOVNA
- 13** UŽIJ SI UMĚNÍ
- 14** MĚSTSKÝ OSTROV
- 15** ŽIDOVSKÉ PAMÁTKY
- 16** PÍSECKÉ PARKY: PALACKÉHO SADY & PIETNÍ PARK SV. TROJICE
- 17** LÁVKA DAGMAR ŠIMKOVÉ
- 18** ZEMSKÝ HŘEBČINEC
- 19** ÚDOLÍM ŘEKY OTAVY
- 20** PÍSECKÉ HORY

PÍSEK TURISTICKÉ CÍLE

Vydavatel: Město Písek, Velké náměstí 114, 397 01 Písek

Texty: Město Písek, odbor školství a kultury

Foto: <https://mediabanka.piseckem.cz/>

Grafická úprava: Píseckem, s.r.o.

Tisk: fronte s. r. o.

© 2026 Město Písek

Změny vyhrazeny

Neprodejné

ISBN: 978-80-908298-1-7